

Leven na een autismebehandeling

een onderzoek naar de transitie van behandeling naar vervolgsetting

ACHTERGROND

Het rapport *Autisme: Een leven lang anders* (Gezondheidsraad, 2009) pleit voor levensloopbegeleiding binnen de hulpverlening bij autisme. Levensloopbegeleiding is gericht op grotere zelfredzaamheid en toename van de zelfregie van de persoon met autisme. Transitie binnen de verschillende levensdomeinen zijn een belangrijk aandachtspunt bij levensloopbegeleiding, omdat er een vergroot risico is op (ernstige) ontregeling.

Het lectoraat onderzoekt de transitie van behandeling binnen het dr. Leo Kannerhuis (LKH) naar de vervolgsetting, door het uitstroomtraject, de overdracht, en faciliterende/belemmerende factoren in kaart te brengen.

VRAAGSTELLING

De hoofdvraag van het onderzoek is: *Hoe verloopt de transitie van behandeling naar een vervolgsetting voor cliënten van het LKH?*

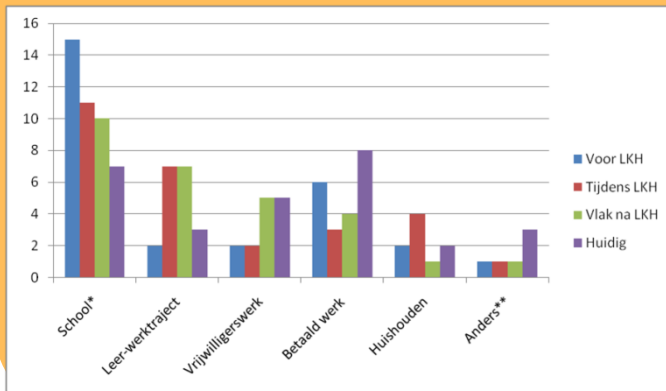
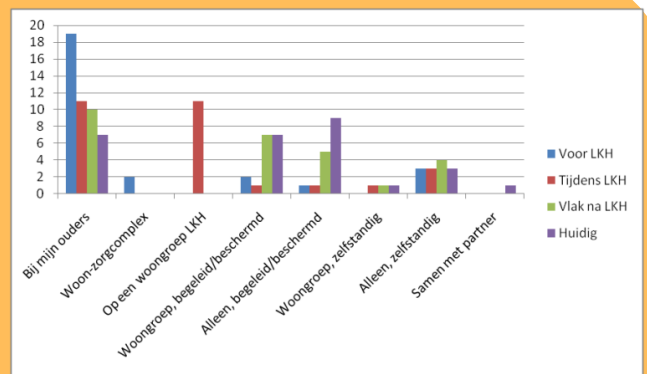
Deze poster betreft de deelvraag: **Wat is het effect van de voorbereiding op de transitie op het functioneren van de cliënt een jaar na behandeling?**

ONDERZOEKSOPZET

83 cliënten die klinisch of in deeltijd zijn behandeld door het LKH én de behandeling in 2009 hebben afgesloten zijn een jaar na behandeling per post benaderd om een vragenlijst over de transitie van het LKH naar vervolgsetting en hun huidige functioneren in te vullen. 28 cliënten (20 mannen en 8 vrouwen) van 18 jaar en ouder ($M = 23$ jaar) stuurden de vragenlijst ingevuld terug. Bij 6 cliënten is er tevens een diepte-interview afgenomen.

ONDERZOEKRESULTATEN

Er is gekeken naar de situatie van de cliënt voor, tijdens en na behandeling en de huidige situatie op het gebied van wonen en dagelijkse bezigheden (opleiding en werk). In het **rechter histogram** is te zien dat er na behandeling minder cliënten bij hun ouders wonen. Een merendeel van de cliënten in de huidige situatie woont zelfstandig met begeleiding of in een woongroep beschermd/begeleid. In het **onderste histogram** is te zien dat op het gebied van de dagelijkse bezigheden er een toename is van mensen die betaald werk hebben of vrijwilligerswerk doen.

* De categorie school is moeilijk te duiden, omdat dit een natuurlijk verloop kan zijn
 ** Anders: opname in een andere instelling, dagbesteding werkplek of workhome

Ook is onderzocht hoe de cliënten de periode van transitie hebben ervaren. Voor 64,3% van de cliënten is de overgang van het LKH naar de vervolgsetting soepel verlopen. De voorbereiding op de overgang op de gebieden wonen en dagbesteding heeft géén invloed op hoe cliënten een jaar later hun kwaliteit van leven ervaren. Echter, het bereiken van de behandeldoelen heeft een positief effect op de waardering van hun zelfstandig functioneren ($p < 0.01$), dagbesteding ($p = 0.02$), en psychisch functioneren (trend: $p = 0.06$) een jaar na behandeling.

CONCLUSIE

De belangrijkste conclusie is dat de ervaren kwaliteit van leven een jaar na behandeling afhankelijk is van het behalen van de behandeldoelen en niet zozeer van de voorbereiding op de transitie. De inhoud van de behandeling draagt bij aan een groter gevoel van zelfredzaamheid. De veranderingen in woonsituatie en dagbesteding bevestigen dat de zelfredzaamheid is toegenomen. Kanttekening: mogelijk zijn het vooral de 'succesvolle' cliënten die de vragenlijst hebben geretourneerd. Een nadere dossieranalyse van nonresponders moet daar meer duidelijkheid over geven.

LECTORAAT LEVENSLLOOPBEGELEIDING BIJ AUTISME – KENNISCENTRUM HAN SOCIAAL

onderzoekers: dr. Monique Zegers
 drs. Sanne Diepeveen (sanne.diepeveen@han.nl)
 drs. Iris te Paske (iris.tepaske@han.nl)
lector: dr. Jan-Pieter Teunisse (janpieter.teunisse@han.nl)

Verlengde Groenestraat 75
 6525 EJ NIJMEGEN
 024-3530565
janpieter.teunisse@han.nl